

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Ndt/7/2018
Identifikačné číslo spisu: 3716010265
Dátum vydania rozhodnutia: 8. marca 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3716010265.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Štefana Michálíka v trestnej veci obžalovaného Y. L. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a iné vedenej na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 23 To 11/2018 o návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por. na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 8. marca 2018 takto

r o z h o d o l :

Trestná vec obžalovaného Y. L. vedená na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 23 To 11/2018 pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a iné, sa tomuto súdu n e o d n í m a .

O d ô v o d n e n i e

Na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Považská Bystrica z 3. októbra 2016 sp. zn. Pv 898/15/3306-27 sa vedie na Okresnom súde Považská Bystrica trestné stíhanie proti Y. L. pre skutok právne posúdený ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zák., ktorej trestnej činnosti sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. Trestná vec obžalovaného bola pomocou technických prostriedkov pridelená na prerokovanie a rozhodnutie do oddelenia sudcu JUDr. Iva Hlucháňa pod sp. zn. 1T 51/2016, ktorého senát začal vo veci konať a napokon na hlavnom pojednávaní 20. novembra 2017 vo veci rozhodol rozsudkom, ktorým obžalovaného uznal za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zák., ktorej trestnej činnosti sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v obžalobe okresného prokurátora z 3. októbra 2016. Za uvedenú trestnú činnosť bol podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 37 písm. h/, m/, § 41 ods. 1, 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložený úhrnný a zároveň súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 72 mesiacov, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 2 roky. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenému V. F., bytom N. č. XXX/X-X, škodu vo výške 1.354,88 €. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3 T 87/2015-30 zo dňa 28. augusta 2015, právoplatného 17. októbra 2015, ktorým bol menovaný

odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom na 2 roky a ktorým mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 2 roky, výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3 T 118/2015-144 zo dňa 28. decembra 2015, právoplatného 28. decembra 2015, ktorým bol menovaný odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 11 mesiacov nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3 T 75/2016-79 zo dňa 07. novembra 2016, právoplatného 04. apríla 2017, ktorým bol odsúdený pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, zrušené boli aj všetky výroky obsahovo nadväzujúce na uvedené rozsudky, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný Y. L., pričom v odvolaní namietal najmä uložený trest, ktorý považoval za príliš prísny a dožadoval sa uloženia miernejšieho trestu. Spisový materiál bol v dôsledku odvolania obžalovaného postúpený Krajskému súdu v Trenčíne, kde došiel 25. januára 2018. Pomocou technických prostriedkov bol pridelený do senátu JUDr. Ondreja Samaša pod sp. zn. 23 To 11/2018, ktorého ďalšími členmi podľa rozvrhu práce sú JUDr. František Kováč a JUDr. Beáta Javorková. Predseda senátu vo veci určil termín verejného zasadnutia na 12. februára 2018, o ktorom termíne boli všetky strany trestného konania riadne vyrozumené. Na verejnom zasadnutí 12. februára 2018 obžalovaný Y. L. prehlásil, že v sobotu pred termínom verejného zasadnutia mal v ústave na výkon trestu odňatia slobody návštevu, kde mu bolo oznámené, že poškodený V. F. má mat' na Krajskom súde v Trenčíne známeho sudcu, ktorý „zabezpečí“ rozhodnutie odvolacieho súdu proti obžalovanému. Keďže meno sudcu nepozná, tak vznáša námietku zaujatosti proti sudcom prejednávajúcim jeho trestnú vec podľa § 31 ods. 1 Tr. por. a žiadal, aby jeho trestná vec bola podľa § 23 ods. 1 Tr. por. odňatá Krajskému súdu v Trenčíne a prikázaná inému krajskému súdu. Po tomto prehlásení obžalovaného príslušný senát rozhodol uznesením v zmysle § 32 ods. 3 Tr. por., že nie je vylúčený z vykonávania úkonov v predmetnej trestnej veci. Uznesenie bolo predsedom senátu riadne odôvodnené, pričom obžalovaný po zákonom poučení do zápisnice uviedol, že si ponecháva lehotu na podanie opravného prostriedku. Písomné vyhotovenie tohto uznesenia bolo obžalovanému, ktorý sa v čase jeho vydania nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody, doručené 16. februára 2018 a jeho obhajcovi 19. februára 2018 (č. l. 351 p.v.). Proti tomuto uzneseniu senátu podal obžalovaný dňa 19. februára 2018 sťažnosť (č. l. 367) a sťažnosť podal aj prostredníctvom obhajcu (č. l. 368-369), pričom o podanom opravnom prostriedku má v zmysle § 32 ods. 5 písm. d/ Tr. por. rozhodovať iný senát Krajského súdu v Trenčíne. Vzhľadom na vznesené námietky obžalovaného príslušný predseda senátu zabezpečil vyjadrenia sudcov Krajského súdu v Trenčíne (č. l. 371 - 378) a následne trestnú vec predložil 5. marca 2018 tunajšiemu súdu, ako súdu príslušnému na rozhodnutie o odňatí veci uvedenému súdu a jej prikázanie inému súdu. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorého príslušnosť ako delegujúceho súdu vyplýva z ustanovenia § 23 ods. 1 veta druhá Tr. por., preskúmal návrh obžalovaného Y. L. na odňatie veci Krajskému súdu v Trenčíne a jej prikázanie inému príslušnému súdu, ako aj obsah súdneho spisu a dospel k záveru, že návrh obžalovaného nespĺňa zákonom požadované podmienky. Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený. Zo znenia citovaného ustanovenia vyplýva, že odňatie veci príslušnému súdu a jej prikázanie inému súdu toho istého stupňa je prípustné len za podmienok, že pre takýto procesný postup existujú dôležité dôvody. Za dôležité dôvody v zmysle citovaného ustanovenia je potrebné považovať také okolnosti, ktoré v konkrétnej trestnej veci zabezpečia lepšie uplatnenie základných zásad trestného konania prostredníctvom súdu, ktorému je vec delegovaná. Dôležitými dôvodmi sú okolnosti, ktoré zabezpečia náležité zistenie skutkového stavu veci, dodržanie zásady ústnosti a bezprostrednosti, čo najrýchlejšie prerokovanie veci, výchovné pôsobenie trestného konania na obžalovaného i na ostatných občanov a zabezpečia najmä dôveru občanov v nestranné, objektívne a spravodlivé rozhodnutie súdu v prípadoch, kedy sú vylúčení všetci sudcovia príslušného súdu. Námietku zaujatosti vznesenú procesnou stranou voči všetkým sudcom príslušného súdu považuje súdna prax za návrh na delegáciu v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. Z článku 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že

nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon. Preskúmaním spisového materiálu najvyšší súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por. Obžalovaný vo svojom návrhu ako dôvod na odňatie veci a zaujatosti sudcov krajského súdu videl v tom, že poškodený v jeho trestnej veci V. F. má mať dobré kontakty s niektorým zo sudcov príslušného súdu, ale žiadne konkrétne skutočnosti k tomu neuviedol. Z ustanovenia § 31 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencovi alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní. Pomerom k prejednávanej veci treba rozumieť napr., že uvedený orgán alebo jemu blízka osoba boli poškodení prejednanou trestnou činnosťou. Pomerom k osobám, ktorých sa úkon priamo týka a k ďalším osobám uvedeným v citovanom ustanovení sa rozumie, že je k uvedeným osobám najmä v pomere príbuzenskom, švagrovskom, druha a družky, prípadne vo vzťahu úzko priateľskom alebo nepriateľskom. Osobami, ktorých úkon sa priamo týka, sú najmä strany trestného konania. Obžalovaný svoj návrh na delegáciu odôvodňoval práve poukazom na kontakty poškodeného so sudcom krajského súdu. Svoje tvrdenie však nepodložil žiadnym konkrétnym dôkazom. Z písomných vyjadrení sudcov Krajského súdu v Trenčíne najvyšší súd zistil, že ani jeden z nich sa necíti byť v predmetnej trestnej veci zaujatý, resp. nemá žiaden vzťah k predmetnej veci ani stranám trestného konania. Zo strany obžalovaného teda ide o ničím nepodložené domnienky, ktoré nemôžu byť relevantným dôvodom pre postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por. Inštitút odňatia a prikázania veci „tzv. delegácia“ sa nesmie stať prostriedkom na porušenie práva obžalovaného na zákonného sudcu, ale ani prostriedkom k tomu, aby procesné strany určovali, kto bude zákonným sudcom v konkrétnej trestnej veci bez splnenia zákonných podmienok podľa § 23 ods. 1 Tr. por. Z vyššie uvedeného vyplýva, že v posudzovanej veci neboli zistené žiadne dôležité dôvody, ktoré by odôvodňovali procesný postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky trestnú vec obžalovaného Y. L. vedenú na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 23 To 11/2018, tomuto súdu neodňal.

P o u č e n i e :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.